

CÒN ĐÂU THỜI THƠ MỘNG

Nguyễn Thị Kim-Thu

Sài Gòn, cũng như những thành phố lớn khác ở Việt Nam, không còn cảm dỗ tôi được nữa. Sài Gòn không còn vẽ thơ mộng của ngày xưa. Làm sao còn thơ mộng khi mọi người chen lấn tranh dành hơn thua nhau từng bánh xe trên đường, bóp còi inh ỏi, trong nắng cháy với khói xe mịt mù. Đâu còn hình ảnh các cô gái mảnh khảnh, trong chiếc áo dài lưng eo, chậm rãi đạp xe, hay trên chiếc velo solex của Sài Gòn năm xưa. Bây giờ các cô bận y phục che kín từ cổ tới chân, kín cả tay, toàn mặt bịt khẩu trang, mắt mang kính che bụi, đầu đội nón an toàn bít cả tai, tay mang găng che nắng, chạy xe nhanh vùn vụt. Thú thật, tôi không biết dung nhan các cô đẹp hay xấu, đen hay trắng thế nào.

Các cô gái trên đường phố Sài Gòn ngày nay

Một lần tôi ngó dáo dác bên trái bên phải để tìm cách qua bên kia đường, một cô gái ăn mặc che kín mặt như phụ nữ theo Hồi Giáo chạy xe nhanh thẳng tới trước mặt tôi. Tôi hoảng hồn nhảy vọt lên lề đường, tưởng có kẻ cướp sắp trấn lột mình. Cô gái vội nói “Con đây mà Dì Hai”. Tôi hoảng hồn, nghe giọng nói quen quen, nhưng tôi vẫn đề cao cảnh giác, thụt lùi thêm ít bước nữa lên lề, ngoài tầm tay của cô gái, cho chắc ăn. Cô ta vội vàng mở khẩu trang, cười. Té ra, đó là đứa cháu gái của tôi, mà tôi không tài nào đoán ra được ở giữa dòng người của Sài Gòn. Thật hù vía!

Đây là cảnh chúng tôi thường gặp phải khi đến thăm nhà anh chị em hay bạn bè. Đang ngồi nói chuyện ở nhà bạn, bỗng thấy bóng dáng cô gái dẫn xe vào nhà. Chúng tôi phân vân, không biết là ai, vì làm sao biết được khi không nhận dạng được mặt mũi qua khẩu trang và y phục theo lối Hồi Giáo hay Ninsha của Nhật. Nghe giọng chào mình mà tôi vẫn chưa biết

ai, cho tới khi khẩu trang được lột. Sài Gòn bây giờ như vậy đó!

Tôi nhớ lại ngày xưa, khi tôi còn tuổi đi học, các cô nữ sinh ăn mặc rất dịu dàng, kín đáo và duyên dáng trong chiếc áo dài thướt tha, eo thắt ngang lưng, đầu đội nón lá hay mũ vành rộng. Các cô đạp xe, chậm rãi, chạy song song trên đường phố dưới hàng cây sao hay me rợp bóng mát.

Đạp xe thong dong trên đường phố Sài Gòn

Sau này, trong thập niên 60, nữ sinh viên Sài Gòn trong chiếc áo dài trắng, diễm lệ, kiêu sa trên chiếc xe vélo solex trên đường đến giảng đường đại học. Phải nói rằng ngồi trên Solex là biểu lộ cả sự duyên dáng, phô trương kín đáo của người phụ nữ Việt Nam với chiếc áo dài mà vạt sau được gài trên yên xe, hay để tung bay theo gió. Một hình ảnh thật đẹp về người con gái lưng eo, ngồi thẳng, hai tay duỗi dài nắm guidon, hai chân khép nép trên chỗ để chân, tóc dài ngang lưng xõa bay theo làn gió. Nay còn đâu thời thơ mộng!

*Sài Gòn đi rất chậm buổi chiều
Cánh tay tà áo sát vòng eo
Có nghe đôi mắt vòng quanh áo
Năm ngón thơ buồn đứng ngó theo*

*Sài Gòn phóng solex rất nhanh
Đôi tay hoàng yến ngủ trong gants
Có nghe hơi thở cài vương miện
Lên tóc đen mềm nhưng rất nhung*

....

Thơ Nguyễn Sa – Tám phố Sài Gòn

Reading, Tết Giáp Ngọ

Nguyễn Thị Kim-Thu